

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 385/09-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Senica v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 18/2005 a Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Co 97/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. novembra 2009 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa

čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Senica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 18/2005 a Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Co 97/2009.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že okresný súd „porušuje základné práva sťažovateľa garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, keď žaloba bola podaná 10. 02. 2004 a vec je stále na prvostupňovom súde v zbytočných prietahoch 5-rokov 8-mesiakov, úkony vykonané vo veci sú šikanózne a protizákonné, ktoré možno chápať iba ako zbytočné a vynútené. Sudkyne vyvíjajú zvlčilé úsilie konanie 5 C/18/2005 zmarit' a tak ochrániť kriminálnika J. P. pred dôsledkami jeho trestnej činnosti a povinnosti uhradiť škodu, súčasne maria výkon súdnej exekúcie Er 2863/98, Ex 0733/98 na OS BA III. Vďaka činnosti súdu v Senici je exekúcia marená 10-rokov!...

I.A. Sťažovateľ podal žalobu dňa 10. 02. 2004 na OS BA III. Odtiaľ bola postúpená na OS Senica, kde dochádza iba k porušovaniu ústavných a základných ľudských práv, zbytočne prietahy a šikanovanie sťažovateľa, pričom kriminálnik J. P. po celé roky iba odpočíva a nie je súdom vôbec šikanovaný. Žaloba sa zaoberá zrušením platnosti darovacej zmluvy, ktorou povinný J. P. previedol časť svojho majetku na syna a tak zmenšil svoj majetok v čase po začatí súdnej exekúcie Ex 0733/98.

I.B. Súdny v Senici a Krajský súd v Trnave sa s vecou iba ihrajú. Veď čo, plat im ide a poškodených treba likvidovať protizákonným mafianskym vyčínaním, veď ich sudcov nikto nepotrestá. Súdny chráni kriminálnika J. P., ktorý je v predobžalobnom konaní od roku 2002 už 6-rokov. Teda štát chráni kriminálnika...“.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd rozhodol, že:

„II.A. Okresný súd v Senici porušuje základné práva D. B. v konaní 5 C/18/2005 garantované čl. 48 ods. 2 a čl. 6 ods. 1 medzinárodného dohovoru.

II.B. Ústavný súd Slovenskej republiky zrušuje uznesenie Krajského súdu v Trnave 23 Co/97/2009-197 ako protizákonné a oslobodzuje D. B. od poplatkov až do času zlepšenia

jeho finančnej situácie. Prikazuje Okresnému súdu v Senici konať bezodkladne a bez akýchkoľvek prieťahov.

II.C. Okresný súd v Senici je povinný zaplatiť D. B. satisfakciu vo výške 50.000 Eur v lehote 15 dní od dňa doručenia nálezu ústavného súdu, súčasne je povinný zaplatiť trovy konania. V prípade omeškania je povinný zaplatiť úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 17,6 % ročne od dňa povinnosti zaplatiť do zaplatenia.

II.D. V prípade ignorovania nálezu ústavného súdu má sťažovateľ D. B. právo vymáhať od Okresného súdu v Senici násobky satisfakcie podľa jeho uváženia, najprv dvojnásobok, neskôr dvojnásobok dvojnásobku etc.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodňovať.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv a slobôd postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 18/2005 a krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Co 97/2009.

Ústavný súd konštatuje, že pri skúmaní náležitostí sťažnosti zistil, že jej obsahom sú aj výroky hrubo urážlivé a útočné, napr. „*skriminalizovaný štát, skriminalizované štátne orgány, skriminalizované súdnictvo*“. Na inom mieste sťažovateľ uvádza: „*O slobodný a šťastný život J. P. sa stará sudca I. A. z OS BA IV. a krajský prokurátor KP BA JUDr. J. Č. 16 rokov!...*“ a tiež: „*Uznesenie 23 Co 97/2009-197 – výpalníctvo poplatkov...*“ a podobne.

Ústavný súd je toho názoru, že sťažovateľom použité výroky prekračujú hranice normálneho správania a že používa neadekvátne výroky na orgány verejnej moci a ich príslušníkov, čo je podľa názoru ústavného súdu v rozpore s princípmi požadujúcimi zachovanie úcty k právam iných, ktoré by mali byť v rámci občianskoprávneho konania v súlade s § 1 a § 2 Občianskeho súdneho poriadku rešpektované všetkými účastníkmi konania a z ktorých vyplýva i požiadavka, aby účastníci konania rešpektovali ľudskú dôstojnosť, občiansku česť i osobnosť ďalších účastníkov konania, ako i samotného vo veci konajúceho súdu tak vo svojich písomných, ako i verbálnych prejavoch (III. ÚS 52/06, III. ÚS 26/07).

Aj Európsky súd pre ľudské práva zaujal vo svojej judikatúre stanovisko k sťažnostiam, ktoré obsahujú urážlivé a útočné vyjadrenia, keď uviedol, že sťažnosť smie byť v zásade odmietnutá ako neprijateľná podľa čl. 35 ods. 3 dohovoru, pokiaľ bola vedome

založená na nepravdivých faktoch, a rovnako ak používa útočný, resp. hrubo urážlivý jazyk (Řehák v. Česká republika, No. 67208/01, rozhodnutie z 18. mája 2004).

Ústavný súd preto opakovane uvádza, že súčasťou zákonom predpísaných náležitostí návrhu na začatie konania na ústavnom súde je primeraná slušnosť vo vyjadrovaní. V prípade hrubo neslušného alebo urážlivého obsahu takéhoto návrhu môže byť odmietnutý pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, pokiaľ záujmy ochrany ústavnosti nevyžadujú iný postup (III. ÚS 52/06, III. ÚS 93/07).

Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez ďalšieho právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi v nej obsiahnutými (ustanovenie obhajcu v konaní a iné).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2009